

Én ott leszek

2021 október 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Most újra akarom élni a csodát.

Megmondom ?szintén, egészen mostanáig úgy volt, nem megyek a Békemenetre. Egyrészt a többszöri vonulással – úgy éreztem – már megtettem, amit megkövetel a haza, másrészt mindenféle egyéb programok csábítanak szombaton. Ezek sorában a legfontosabb, hogy nagyon megy a márna a Dunán, az ember csak felhúzza a sajtót a horogra, dob a csónakból, és lent a fenéken máris rácsapnak a csalira a halak.

Nagyjából így rendeztem el magamban a mostani Békemenetet, éppen megnyugtattam magam, hogy tettem már eleget a nemzetért, amikor a Széll Kálmán téren áthaladva cs?dületre lettem figyelmes. Az ellenzéki el?választás nev? vándorcirkusz egyik el?adásába csöppentem. Mindenfelé izgatott emberek, fiatalok, öregek szép számmal, sorban állnak vagy éppen beszélgetnek, vitatkoznak, arról tereferélnek, hogy vajon *Dobrev* vagy *Márki-Zay*-e az eredetibb demokrata. ?k azért vannak itt, mert szerintük Magyarország diktatúra. Ha rajtuk állna, Európa nyugodtan lehetne Európai Egyesült Államok, Magyarország pedig gyarmat. Pontosan tudják, mi a teend?jük: le kell váltaniuk *Orbán Viktort*; a helyére valamelyik aktuális kedvencüket ültetnék, hogy immáron semmi akadály ne legyen az ország teljes tönkretételének.

Meg kellene állnom? – morfondíroztam. Elvegyülni köztük, felvilágosítani ?ket, meghallgatni a véleményüket, érvelni, vitatkozni? Semmiképp. A Fradi–Újpesten sem megyünk át zöld mezben a lilák közé, vagy fordítva, egyszer?en azért, mert a meccs dönti el, ki a jobb, kinek szurkolunk, nem pedig a néz?k közötti beszélgetés. A szurkoló annyit tehet, hogy jegyet vált, betelepül a hasonló gondolkodásúak közé, megpróbál a mérk?zésre összpontosítani, és hangosan biztatja kedvenceit, hogy azok er?t merítsenek, ha elfáradtak az öldökl? küzdelemben. Arról beszélgetni, hogy zöldben vagy lilában érdemes-e inkább látni a világot, szurkolók között felesleges – te így, én úgy, aztán majd kiderül, hogy ki a jobb.

Idáig jutottam a gondolataimban, amikor rájöttem, hogy nagyon bosszant engem ez a cs?dület. És nem pusztán bosszant, kifejezetten idegesít. Nem azért, mert magyar állampolgárok nem gyülekezhetnek. Még azért sem, mert minden bizodalmutat politikai szerencselovagokba helyezik. Hanem azért, mert pontosan úgy viselkednek sajtóban, utcán, a Széll Kálmán téren, mintha ?k volnának a többség. Miközben a többség mi, kormánypárti magyarok vagyunk, ahogyan ezt háromszor szépen be is bizonyítottuk az elmúlt b? évtizedben. Attól még, hogy ?k hangoskodnak, mi pedig hallgatunk, nincsenek többen, ahogyan mi sem kevesebben. Ha azonban nem adunk hangot elképzeléseinknek, ha nem állunk ki az igazunkért, ha nem mutatjuk meg magunkat, akkor egy id? után nemcsak látszólag, de valóságosabban is többen lesznek, akik leváltanák a nemzeti kormányt.

A dunai márnák megúszták. Szombaton elmegyek a Békemenetre. Hogy ne csak ?k látsszanak, hanem mi is. Nem valami ellen, hanem nagyon is valamiért leszek ott: azért, hogy helyrebillenjenek a helyes arányok, p?rén feltáruljon a valóság.

Egyébként az mindig úgy szokott lenni, hogy amikor a Békemenet hosszú emberkigyója elindul, és feketéllik a tömeg Budapest utcáin, a túloldalon napokig tart a riadt csend. Most is erre van szükség. Hogy véget vessünk ennek az el?választás nev? gyalázatos manipulációnak, hogy új témát adjunk az országnak, és hogy mi is megmutassuk, hogy vagyunk, létezőnk, többséget alkotunk. Aztán a menetrendszer?en beköszönt? riadt csendben szerényen feltesszük majd a kérdést: készen álltok a tavaszi választásra? Mert mi igen. Újra fogjuk választani Orbán Viktort és kormányát, mert az országnak nemzeti, nem pedig globalista vezetésre van szüksége. Ezt az akaratot mutatjuk fel szombaton, és majd szépen kiderül, hogy kik vannak többen, kik kevesebben, kik serénykednek tömeg látszatát keltve utcákon, tereken, és hogyan néz ki, amikor sok százezer magyar valódi tömeggé áll össze.

Most, ahogyan visszaemlékszem az els? Békemenetre, határozottan úgy t?nik, egyikünk sem gondolta, hogy ebb?l a kezdeményezésb?l szárba szökken egy egész mozgalom. Akkoriban a Magyar Hírlap f?szerkeszt?-helyetteseként dolgoztam. *Bencsik Andrással*, *Bayer Zsolttal* és másokkal együtt én is, mi is ott bábáskodtunk az els? Békemenetnél. Hideg téli napon indult a menet, amit meghirdettünk lapjainkban, semmilyen kormányzati támogatást, jó vagy rossz szót nem kaptunk, egyszer?en csak bejelentettük. Utólag bevallom: az egyik kollégámnak azt mondtam, hogy ha tízezren leszünk, akkor már teljesítettük az alapvet? célt. Álmomban nem gondoltam volna – szerintem a többiek sem –, hogy az következik, ami következett. Már a Nyugati és az Oktogon között is mosolyogtak, integettek az emberek a villamoson, de amikor az *Andrássy* úton elindultam a H?sök tere felé, irtózatossá tömegbe csöppentem. Szó szerint úgy kellett utat vágnom, hogy a menet élén álló barátaimmal

parolázzak. Aztán elindultunk, és már ráfordultunk az Alkotmány utcára, amikor eszembe jutott, hogy csíkszeredai író barátommal találkoztam beszéltem meg. Rácsörögtem: kiderült, hogy még a Hősök terén van, a menet végén, el sem indultak. Vagyis mi a menet élén már láttuk a Parlament kupoláját, de pedig még mindig egy helyben álltak négy és fél kilométerre onnan (később megmértem). Köztünk a sűrűn tömött, óriási tömeg hömpölygött járdán, úttesten. És ami a legfontosabb: békésen, méltósággal, nyugodtan.

Magyarország soha nem látott együtt ennyi embert. Szerintem félmillióan lehettünk ott – alsó hangon. Utána a Békemenet még többször elérte, felmutatta ezt a számot. Mindig helyretettük, kik vannak többen az országban.

Most újra akarom élni a csodát. Ott leszek szombaton. Legyünk ott mindannyian, tegyük a hazánkért annyit, hogy megmutatjuk, ki van otthon, kié a hatalom, és ki áll készen a tavaszi győzelemre.

A márnákat pedig megfogjuk a jövő héten.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló